

VECKOBLADET

Nr 11 webbform

100326

Påskuppehåll

Nästa vecka är det påsk. Då tar Veckobladet ledigt och reser till Blåkulla. Vi återkommer den 9 april.

red

Studiecirkel om Afghanistan

Studiecirkeln om Afghanistan som annonserades i förra Veckobladet träffas första gången måndagen den 19/4 kl 18 i ABFs lokal på Klostersgården. Anmälan görs till Anders Davidson, anders.davidson@telia.com

Afghanistansolidaritet Skåne

Sugen på lite lidande i påsk?

Nästa vecka är det dags för Lundavänsterns fjortonde påskvandring. En fin gammal sed, men det ska inte förnekas att uppslutningen varit lite begränsad under senare år. Det kan bero på annonseringens utformning och därför prövar vi i år en ny approach.

Alltså: vi ska gå från Rydsgård (avresa Lund C skärtorsdag 9.57) till Tomelilla. Om vädret vet vi inget ännu men tidigare erfarenhet säger att det kan komma både snö och hagel i påsk, fast ymnigt regn är förstås vanligare. Råder det högttryck brukar östanvinden vara kall och hård så här års, och vi går just mot öster. Landskapet är allmänt öppet så man kan inte förutsätta några lästräckor.

Tre mil är förstås ingen lång distans, men vi har varit med om att deltagare gått sönder fötterna på kortare väg än så. Och är man inte van att bära tung ryggsäck känns det i axlarna.

Övernattningen blir i vindskydd som vanligt, och vi hoppas hitta ved till lägerelden. Men man får räkna med att den är sur så att röken svider i ögonen.

Kvällsmålet innebär förstås inget lidande men kanske unnar vi oss lite späkning. Mer information från Gunnar Sandin, 135899.

SAK snuvade oss på behövlig debatt

”Svensk trupp i Afghanistan?” – det kändes som en lovande rubrik för den debattafton i måndags som inledde en Afghanistanvecka på Västers bibliotek. Men den debatt flera hade kommit dit för blev det inte mycket av. Efter mötet frågade jag moderatorn Lotta Hedström från *Svenska Afghanistankommittén* vad det kom sig. Jo, hon hade valt bort ’konfrontation’, med vilket hon visade sig mena en debatt med *Föreningen Afghanistansolidaritet* som deltagare. ”De ska komma till tals senare under veckan”, försvarade hon sig. Sant, på lördag kl 1330 visas en dansk film med *Afghanistansolidaritet* som arrangör. Men någon debatt blir det inte under hela veckan.

Dialog snarare än debatt

Det samtal som nu utspelades mellan Anna Ek från Svenska Freds och folkpartisten Allan Widman visade inte på några särskilt stora åsiktsskillnader – en överraskning för mig, som levat i tron att Svenska Freds står upp för sitt namn. Kanske var Anna Ek, som inte gillade att alls diskutera USAs och andras ’dolda motiv’ bakom kriget, inte så bevandrad i de bredare regionala frågeställningarna, som den oerhört kunnige Ahmed Rashid belyser i sin senaste bok med den talande titeln *Vägen mot kaos: USA:s politiska haveri i Afghanistan, Pakistan och Centralasien*. Möjligen hade inte heller Allan Widman läst den, annars borde han inte ha duckat för frågan om vart detta krig, nu på nionde året(!), egentligen leder.

”Afghanistan är den våldtagna modern vars sjuka foster är talibanerna.” Det blev en afghan bosatt i Sverige som satte fingret på den viktiga frågan om alla utländska intressen som – först i det kalla krigets tecken, senare i USAs strategiska maktspel – gjort landet till en krigszon för så många år. Ändå fann varken Anna eller Allan det fel att Sverige deltar i ett krig vars strategi och syften vi inte kan påverka. Förvisso tjänar staten en del på försäljningen av svenska vapen till NATO-alliansen, men inte ens det hade Anna några starkare invändningar mot.

Varför denna låsning?

I lördags spelade Röda kapellet på Stortorget. Mötet hade arrangerats av *Afghanistansolidaritet*. Kanske blir det fler sådana samarbeten under våren. Då kan det vara intressant att reflektera över varför SAK inte vill träffa den organisationen i debatt. ’Konfrontation’ kallade Lotta från SAK det. ”Jag blir bara utskälld när jag ställer upp med dem”, klagade Anna från Svenska Freds. Jag noterade inte någon av de aktiva från *Afghanistansolidaritet* bland publiken i måndags. Varför inte?

I höstas höll *Afghanistansolidaritet* ett offentligt möte i ABF-huset i Stockholm, utan deltagande av SAK. Salen var liten, och absolut packad med intresserade lyssnare. ”Vi lyckades inte få med SAK”, fick jag höra av en arrangör. Samma dag talade jag med SAKs dåvarande ordförande Lena Hjelm-Wallén om mötet – hon råkade delta i ett annat möte i en grannlokal. ”De är så dogmatiska, förstår inte hur komplex situationen i Afghanistan är”, blev hennes korta och avvisande svar. Då måste hon ha vetat att de mest uppskattade talarna var hennes gamla kompisar i politiken, Thage G Peterson och Anders Ferm. Pierre Schori, känd inledare på Västers bibliotek, hör också till dessa ’dogmatiska’ kolleger.

Om *Afghanistansolidaritet* verkligen vill lyfta debatten och få frågan ordentligt belyst, har de uppenbarligen ännu inte lyckats. Polariseringen är stor. Hur kan vi medverka till ett öppnare debattklimat i Sverige om detta långvariga krig, som dess kanske främste kännare, Ahmed Rashid, menar är ett politiskt haveri för USA och leder regionen in på ”vägen mot kaos”?

Kanske leder denna min ’konfrontation’ till reaktioner från Lotta Hedström och någon representant för *Afghanistansolidaritet*. Då finns det en chans till mer debatt.

Bertil Egerö

Guldkant i äldreomsorgen?

Är vänstern emot frivilliga insatser inom välfärdssektorn? Naturligtvis inte, men just detta har Tove Klette (FP) och Lars Bergwall (C) hävdad de senaste veckorna i en insändarkampanj. Vad vänstern däremot bekämpar, och kommer att fortsätta bekämpa, är nedskärningar och försämringar inom skola, vård och omsorg. Klette och Bergwall skriver att de ser frivillinsatser som något som ska "sätta guldkant" på bland annat äldreomsorgen i Lund. Alla som kommer i kontakt med äldreomsorgen i Lund vet att detta är rent hyckleri, eftersom samma politiker samtidigt genomför kraftiga personalminskningar.

De äldreboenden som borgarna 2008 sålde ut till lägstbjudande har fått minska personalen med mellan 20 och 30 procent. De som är kvar i kommunal regi har nu ålagts att skära ner med 10 procent. Efter detta hinner personalen bara med det allra mest basala. Om det eventuellt fanns en guldkant har den nu blivit stulen och bortrationaliserad. Den har prioriterats bort till förmån för skattesänkningar och privatiseringar. Som substitut vill borgarna öppna något som de kallar frivilligcentraler.

Gärna frivilliga insatser, men inte istället för gemensamt ansvarstagande för god kvalitet. De äldres välbefinnande ska inte vara beroende av välgörenhet.

PS. Klettes och Bergwalls brist på argument visas av att de i sina insändare hotar med "gamla kommunister". Vad sådana har med äldreomsorgen i Lund att göra förblir en gåta, men sådan retorik ser ut att bli en av högeralliansens paradgrenar inför valet. Har man inget själv att komma med kan man ju alltid hota med spöken.

Mats Olsson, Vänsterpartiet

Intryck från en resa i Palestina

Jag visste inte att det var så illa. Visst har jag läst i tidningar i år efter år efter år att Israel ockuperar Västbanken och bygger bosättningar där. Och att det pågår en konflikt mellan Israel och Palestina där styrkeförhållandena är mycket ojämna. Men av någon anledning har jag inte tidigare fattat att det handlar om att Israel håller på att kolonisera Palestina efter en bestämd plan. En plan som innebär att det byggs bosättningar runt om östra Jerusalem och att det ska byggas österut från Jerusalem ända bort till Jordanien. Området som ska byggas heter E1 och israelerna är i full gång med att förverkliga planen. Infrastruktur och en del byggnader är nästan klara.

Syftet är att dela Västbanken i två delar. Sen kan det aldrig bli någon tvåstatslösning. För att uppnå detta behöver Israel några år till. Därför har Israel allt att vinna på att förhala fredsförhandlingarna tills det är färdigbyggt.

Bra medelklassliv

En bosättning är inte någon liten husklunga som ordet antyder. Det är i själva verket oftast en stor stadsdel med köpcenter, fritidsanläggningar, restauranger och allt som behövs för ett bra medelklassliv. Från de stora bosättningarna går det särskilda vägar, som palestinierna inte får använda, till de israeliska arbetsplatserna i Tel Aviv och Jerusalem. I Jerusalem byggs det nu också en spårväg, bara för israeler, som förbinder bosättningar med varandra. De stora vägar som byggs i området E1 och österut mot Jordanien får bara användas av israeler och turister.

"De vill ha landet – men inte oss"

Vi var sex personer som reste på en veckas studieresa till Palestina. Grunden för resan var kontakten mellan medlemmar i Arkitekter utan gränser i Lund och Hebron Rehabilitation Committee i Hebron. Vi blev guidade i Hebron, besökte ett flyktingläger och byar utanför stan. Vi fick kontakt med tre olika internationella organisationer som arbetar för att begränsa

konflikter mellan palestinier och israeler.

En del av resan bodde vi i Jerusalem – i den östra delen. Då hade vi ett studieprogram som byggde på kontakter som vi ordnat hemifrån. Vi träffade socialchefen i Betlehem, som fått byggt ett hus för våldsutsatta kvinnor och familjer. Vi hade ett långt möte med Sveriges generalkonsul i Jerusalem. Vi såg bosättningar, palestinska bostadsområden och murens dragning på en guidad tur som ordnades av en israelisk organisation. Vår guide på den turen var en israelisk kille som varit soldat under andra intifadan och därefter valt att arbeta för att sprida information om vad den israeliska politiken går ut på. Vi träffade Palestinagruppernas samordnare på Västbanken och Gaza. Vi hade ett långt samtal med professorn i statskunskap på Betlehems universitet och två tidigare elever. Den ena arbetar nu för den Palestinska Myndigheten.

Det intressanta är att alla har samma bild av vad som pågår, nämligen att Israel långsamt och systematisk håller på att bygga så att tvåstatslösningen om några år inte blir möjlig.

Någon av dem vi pratade med sa: "De vill ha landet men de vill inte ha oss". Någon sa också att mardrömsscenarioet för Israel är att behöva ta över de ockuperade områdena och införliva dem med Israel. För då blir den palestinska befolkningen i majoritet och då blir det ingen judisk stat.

Stenar i huvudet

Israels politik är synnerligen provocerande för dem som lever sitt dagliga liv i landet. Samtidigt som det byggs bosättningar för israeler (vilket inte är laglig enligt Genèvekonventionen) så får palestinier inte bygglov för att bygga till sina hus eller bygga nytt. Först får de vänta i flera år och sen får de avslag. Det innebär att de struntar i att ens försöka få bygglov och bygger i alla fall och tjuvkopplar elledningar och drar vattenledningar kors och tvärs. "Hälften av alla palestinier i Jerusalem är brottslingar", sa vår guide i med viss ironi.

De israeliska bosättarnas närvaro är mycket påtaglig. I det kvarteret vi bodde är husen byggda i traditionell stil med små hus i ett par våningar och små gårdar med lite grönska i på baksidan. Nu byggs ett stort komplex för israeler i samma kvarter. Det bryter helt den gamla stilen och, vad värre är, det kommer att omgärdas med taggtråd eller mur och troligen också medföra att alla andra i kvarteret måste flytta eftersom de sägs utgöra en fara för den israeliska befolkningen.

Hebrons stora affärsgata i gamla stan är avstängd för palestinier eftersom en grupp israeler flyttat in i ett av husen. De palestinier som bor längs gatan får numera inte använda den utan får ta sig ut genom bakdörrar till parallellgatan. För att få bort palestinierna från andra närliggande gator också kastar israelerna ner stenar, husgeråd, möbler, hett vatten och annat på dem som går på gatan. Palestinierna har satt upp nät över gatorna för att i någon mån skydda sig men många butiksägare har tvingats stänga sina affärer eftersom kundkretsen minskar.

Bakväg och smal gång

Mitt i allt detta såg vi också sådant som vi läst om i turistbroschyrerna. Abrahams och Saras gravar. Platsen för Jerikos mur, Via Dolorosa, Födelsekyrkan i Betlehem, Klagomuren, Oljeberget. Men även där kändes förnedrandet av den palestinska befolkningen. Helgedomen med Abrahams och Saras gravar i Hebron är delad i en del för muslimer och en för judar. Delningen skedde för att skydda palestinierna efter en massaker där en israelisk bosättare mördade 29 bedjande palestinier. Delningen har gått till så att israelerna har tillgång till den stora entrén. Palestiniernas ingång är en liten bakväg. Gatan utanför helgedomen är bara tillgänglig för israeler. Palestinierna får gå bakom en låg mur längs gatan.

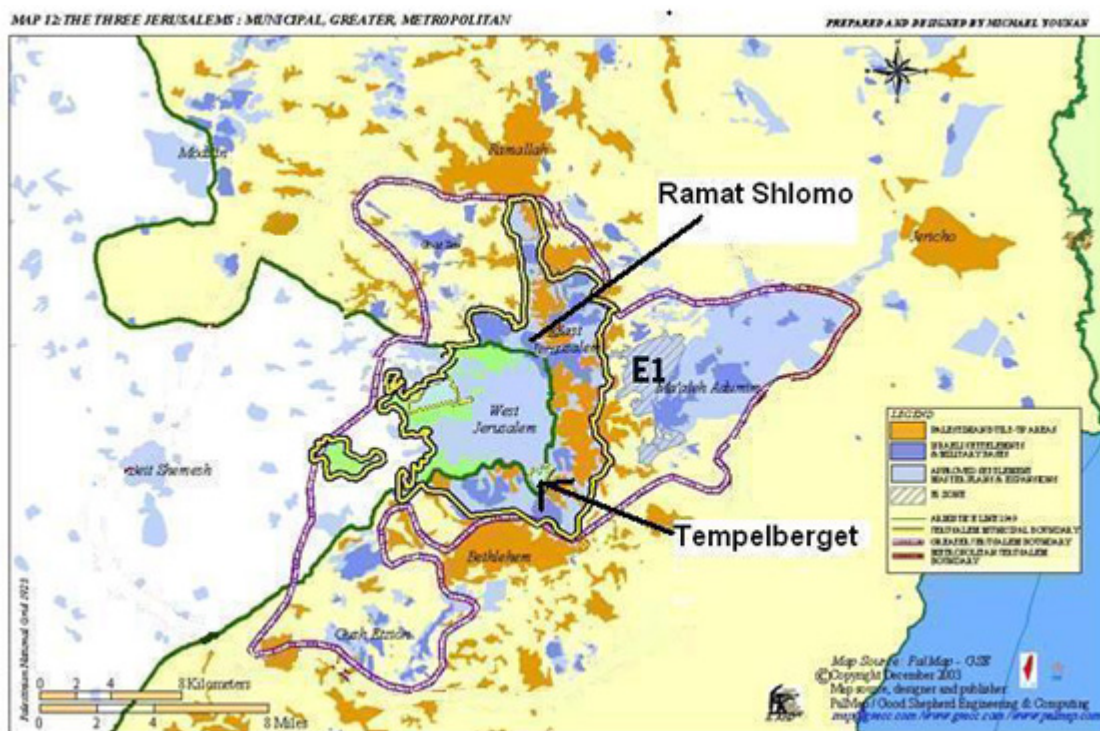
På samma sätt är det med Tempelberget i Jerusalem, som är en helig plats för både judendomen, islam och kristendomen. Där ligger Klippdomen och al-Aqsamoskén som är den tredje heligaste platsen i islam. Tempelberget är bara öppet en timme på förmiddagen. När vi

var där var det dessutom helt stängt för palestinska män under 50 år under flera dagar beroende på oroligheterna i stan. Ingången var inte utsatt på några av de turistkartor som vi hade tillgång till. Den var inte heller utmärkt på plats. I stället för att leda besökarna in på den imponerande magnifika platsen genom en värdig entré har man byggt upp en smal gång av bräder där besökarna lotsas in genom en säkerhetskontroll som är underdimensionerad och ger upphov till lång kö.

Oerhört frustrerande

Det måste vara oerhört frustrerande att leva i ett samhälle med en övermakt som utsätter folket för kränkningar överallt och hela tiden – i stort och i smått. Vi pratade med många människor på gator och i bussar, vid vägspärrarna, med taxichaufförer, med hotellpersonal, universitetsstudenter och deras lärare, med människor i flyktingläger och många andra. Den dominerande bilden är att folk vill ha slut på ockupationen, de vill ha fred, de tror inte på någon tredje intifada. Men de är också uppgivna eftersom de ser att Israel bygger bort möjligheterna till en palestinsk stat.

Kajsa Theander

Det här är den israeliska regeringens expansionsplaner för Jerusalem och för att skära av Västbanken på mitten.

Den gröna linjen är stilleståndslinjen från 1949 som delar Jerusalem i två delar.
Den gula linjen Israels ensidigt proklamerade kommungräns 1967 för Jerusalem.

Den blå linjen är Jerusalems planerade utvidgning.

Brunt är palestinska bostäder.

Blått är israeliska bosättningar på ockuperad mark.

Ljusblått är områden för israeliska bosättningar under planering.

Ramat Shlomo är den bosättning där den israeliske inrikesministern under USA:s vicepresident Joe Bidens besök offentliggjorde att det ska byggas 1600 nya bostäder för enbart israeler.

E1 är det område där det ska byggas 50 000 nya bostäder för israeler.

Källa: Den israeliska frivilligorganisationen Israeli Committee Against House Demolitions, ICAHD.

Symboliska småstäder stängs en dag i veckan av israelisk militär

I de palestinska småstäderna Bil'in och Na'alín på den ockuperade Västbanken har invånarna demonstrerat varje fredag i flera år mot den israeliska muren tillsammans med israeliska, palestinska och utländska fredsorganisationer.

I förra veckan förklarade den israeliska armén, Israel Defence Forces (IDF), Bil'in och Na'alín för stängt militärområde en enda dag i veckan (på fredagar) i flera månader framåt. Den israeliska krigsmakten IDF ger intryck av att vara en stat i staten, och t o m den israeliska tidningen Haaretz protesterade i en huvudledare.

Areej Daibas jobbar på den palestinska myndigheten i Ramallah nära den palestinske presidenten Mahmoud Abbas. "Israelerna driver oss in i ett religionkrig", säger hon till Demokratisk vänsters besöksgrupp.

Huvudledare i Israels största dagstidning Haaretz, torsdag den 18 mars 2010

"Den israeliska försvarsmaktens beslut att förklara de palestinska byarna Bil'in och Na'alín för stängda militärområden varje fredag under sexmånader framåt är ett allvarligt antidemokratiskt drag. Ordern av militärkommandot strider mot demonstrationsfriheten.

Beslutet bör genast överklagas till Israels högsta domstol, som bör blockera detta farliga och skadliga drag, som saknar allt berättigande. Friheten att demonstrera är en grundläggande rättighet och en förlängning av yttrandefriheten.

På senare år har [dessa] två byar kommit att symbolisera kampen mot separationsstängslet som skiljer invånarna från deras land. Deras kamp är legitim. Den har bidragit till att Högsta Domstolen beordrat IDF (armén) att ändra stängslets dragning vid Bil'in, vilket IDF fortfarande inte åttlytt – vilket också är ett flagrant antidemokratiskt tillkortakommande.

Byarnas invånare och deras supportere – judar, araber och utländska aktivister – måste ges rätt att protestera och slåss för [fight for] sina rättigheter.

Under åren av demonstrationer i de två byarna har 23 demonstranter dödats, hälften av dem är minderåriga; inga israeliska soldater har dödats.

Demonstrationerna har i de flesta fall varit fredliga, och det var IDF och gränspoliserna som ofta utövade överdriven och onödig kraft. Trots besväret [the inconvenience] måste IDF tillåta denna protest. Alternativet skulle kunna bli terrorism.

Försvarsmaktens beslut är allvarligt också ur en annan synvinkel: Det har aldrig företagits någon motsvarande radikal åtgärd mot högerinriktade demonstrationer eller bosättare i territorierna [på västbanken]. Medan bosättare löper amok, bränner fält och drar upp träd med rötterna, skadar egendom och sprider terror som en del av sin kriminella "price tag"-politik, står IDF och polisen och ser på. När vänstern vill protestera och demonstrera förklarar IDF området för stängd militär zon.

Genom detta skadar IDF inte bara ett av de grundläggande värdena för demokratiskt styre, rätten att demonstrera, utan diskriminerar också i sin politik genom att garantera överdriven frihet till laglösa bosättare medan de hårdhänt griper in mot protester från vänster.

Ordern från försvarsmakten är därför motbjudande och absurd, och försvarsministern som är högste befälhavare måste ingripa omedelbart för att göra den ogiltig.

Förklaringar

Denna ledartidning i Haaretz är intressant på flera sätt. Dels därför att en stor israelisk tidning tar de palestinska och israeliska fredsaktivisternas parti. Dels därför att ledartidningen i så otvetydiga ordalag beskriver de övergrepp som bosättarna och armén utsätter den palestinska befolkningen för. Den som i den svenska debatten skulle beskriva israeler på det sätt som Haaretz gör, skulle med största sannolikhet få höra att han eller hon är antisemit.

Enligt Haaretz är två tredjedelar av den israeliska befolkningen och två tredjedelar av den palestinska befolkningen för en fredslösning som innebär stopp för Israels utvidgning österut på Västbanken.

Price tag-policy eller prislappspolitik innebär att illegala bosättare på Västbanken förstör palestinsk egendom. Den israeliska staten har efter internationella påtryckningar beordrat bosättare att överge några få provisoriska bosättningar. Många fler bosättningar tillkommer dock ständigt, så antalet växer för varje dag.

Då regeringen beordrat bosättare att dra sig tillbaka från ockuperade hus, har bosättare, som oftast är ortodoxa judiska aktivister, som hämnd förstört palestinska hus, olivträd, fält eller skördar. Eftersom den israeliska armén skyddar bosättarna men inte palestinierna har palestinier fått sätta livet till vid sådana tillfällen. För New York Times korrespondent förklarar en av bosättarna att "den israeliska staten ska veta att det kostar för varje bosättning som dras tillbaka, vi sätter en prislapp".

Sedan den israeliska staten beordrat judiska bosättare att dra sig tillbaka från ett ockuperat hus i Hebron 2008 drog välorganiserade bosättare igång en prislappskampanj som drabbade hela Västbanken.

Per Roijer

Belamrat

Vad är det som är belamrat? Jo, stadens och övriga tätorters trottoarer, torg och gångbanor. Av s k trottoarpratare, det vill säga affischbockar, affischtavlor etc.

Trottoarpratarna är ett elände för synskadade, ett stort problem för rörelsehindrade som ska fram med rullstolar och rollatorer. Det är ett hinder även för barnvagnsförare, ja egentligen för alla gående.

Det finns regler för var och hur trottoarpratare får ställas ut. Och tillstånd måste sökas hos polisen. Kommunen måste när det gäller allmän plats tillstyrka för att polisen ska godkänna.

Men affärsidkarna bryr sig ofta inte om att söka tillstånd. De tror att trottoarer och gångbanor står till fritt förfogande som reklamplats. Polisen bryr sig inte om olaga uppställning om ingen anmäler det, och kommunen har inte resurser (säger man) att kolla så att ingen otillåten uppställning förekommer på allmän plats.

För att allmänheten ska ha möjlighet att hjälpa till att bevaka de funktionshindrades och alla gåendes intressen så föreslog Demokratisk Vänster och Folkpartiet, i gestalt av Oskar Krantz, i en gemensam skrivelse häromåret till Tekniska nämnden att de affärsinnehavare (eller motsvarande) som hade tillstånd att sätta ut trottoarpratare också skulle sätta upp någon form av markör för att visa att man hade tillstånd.

Förslaget har nu resulterat i att den som har tillstånd att belamra ska sätta upp en dekal som bevis på detta. Så: den som ser en trottoarpratare utan dekal – ring polisen och gör en anmälan!

Ulf N

Mordhot mot Barack Obama

Lee Harvey Oswald sköt John F. Kennedy, (och blev själv mördad någon vecka senare). James Earl Ray sköt Martin Luther King. Sirhan Sirhan sköt Robert Kennedy. De båda sistnämnda bedyrar sin oskuld, men ingen tror dem.

Det kanske finns anledning att vara mindre tvärsäker. Se på fallet med ”seriemördaren” Tomas Quick. Där förväxlade en träpinne med ett människoben och grundade den fällande domen på misstaget. Misstagen drevs fram av en masspsykos.

Christer Pettersson frikändes från anklagelsen att ha skjutit Olof Palme. Mijailovic högg Anna Lindh till döds med en morakniv.

Mördarna beskrivs i media som drogpåverkade fanatiker, rasister, galningar och alkoholister. De befann sig långt från maktens miljöer, men fick ändå tillfälle att begå mordet, till synes till följd av olyckliga tillfälligheter. Detta är något som många har svårt att acceptera. Konspirationsteorierna är följaktligen legio.

Författaren James Ellroy beskriver i sin roman ”Sextusen kalla” hur mordet på bröderna Kennedy och Martin Luther King kan ha planerats och genomförts. Bokens lapidariska språk och kravet att läsaren ska ha detaljerade kunskaper om politiska och sociala förhållanden i 1960-talets USA gör den svårtillgänglig.

Aktörerna i Ellroys mordkomplotter är de kubanska exilorganisationerna, den organiserade brottslighetens gudfäder, korrumpade fackföreningspampar, FBI-chefen J Edgar Hoover och Ku Klux Klan: ett ont nätverk som verkar i hatfyllda miljöer.

Mordtekniken är enkel. De resursstarka konspiratörerna spårar upp fanatiker och potentiella mördare som helst ska ha gjort sig kända för öppet uttalade mordhot. De underblåser deras hat, ser till att de blir försörjda med mat och droger, utrustar dem med vapen, transporter, tillträde till möjliga mordplatser osv.

I somliga fall avfyras de dödande skotten av professionella prickskyttar. Det får de som döms aldrig veta. Det är förutbestämt att de skall gripas eller dödas (som Lee Harvey Oswald). Det skall finnas dokumentation om dem i form av pressklipp eller polisrapporter.

I Ellroys berättelse funkar planerna. Spänningen består i de komplikationer som uppkommer då till exempel vittnen måste spåras upp och röjas ur vägen. Men det är förutsedda svårigheter.

Författaren Maja Lundgren skriver i sin bok ”Myggor och tigrar” om mordet på Anna Lindh (som hon hade ett svalt förhållande till): ”Mijailovic var nog sinnesförvirrad men framför allt var han väl en serb som inte gillade att Anna Lindh stödde bombningen av Kosovo.” (sid 314). Mijailovic är just en sådan typ som de verkliga mördarna i Ellroys roman utnyttjar som redskap i ”Sextusen kalla”.

Olof Palme levde under de sista åren av sitt liv i en atmosfär som förgiftades av mordhot, hatkampanjer och beskyllningar. Bland mycket annat anklagades han för antisemitism.

Mordet på Olof Palme kan mycket väl ha genomförts enligt Ellroys modell.

Det finns det ju solklara politiska mord också.

Ett exempel är det extremt exponerade mordet på Hamasledaren Mabhouh i Dubai för ett par månader sedan. Britterna vet nu hur det gick till när Israel kopierade de brittiska passen. De krävde in dem i passkontrollen på flygplatser i Israel och på andra ställen och behöll dem under cirka 20 minuter, dvs den tid det tog att genomföra kopieringen. Vi får hoppas att Ulf Nymark inte utsatts för något sådant under sitt besök i Israel.

Britterna har idag, tisdag, utvisat en israelisk diplomat som en reaktion på mordet och förfalskningen. Han var chef för den israeliska underrättelsetjänsten Mossad i London.

Samma fascister nu som då.

Det var inte mordet på Hamas-ledaren som väckte min oro, utan president Barack Obamas historiska seger i den långa striden om sjukförsäkringsreformen. Så fort ett framsteg sker

träder mörkrets makter fram.

Ungefär halva USA:s befolkning tycks ju bestå av Tea-party-galningar och anhängare till Sarah Palin som ser Obama som en svart utlänning, muslim, antisemit, frihetskränkande kommunist, utövare av social ingenjörskonst och så vidare. De har till och med anklagat Obama för att vilja förvandla USA till ett Sverige. De är passionerade förespråkare för en fri marknad för skjutvapen, inklusive pansarskott, pumpgevär, automatvapen, Usis och allt vad det heter. De påminner om USA:s fascistiska, rasistiska och kriminella kretsar under 1960-talet, så som James Ellroy beskriver dem.

John F Kennedy, Martin Luther King och Robert Kennedy var alla i 40-årsåldern när de mördades. President Kennedy hade lotsat världen genom Kubakrisen. Martin Luther Kings medborgarrättskamp hade kulminerat i Washington. Robert Kennedy hade vunnit det viktiga primärvalet i Kalifornien och var på väg att bli USA:s president 1968. De mördades i triumfens ögonblick.

De var alla populära. Ju mer populära de blev, desto mer passionerat hatades de av samma orsaker och samma sorts människor som de som nu riktar sina lögnar och hotelser mot Barack Obama.

Efter att ha vunnit sin största politiska seger sedan presidentvalet kan Obama med hela sin energi ta itu med Netanyahu, finanskrisen, budgetunderskottet och kriget. Liksom Martin Luther King och bröderna Kennedy är han i 40-årsåldern.

Vad rör sig i den soppa av fördomar, dumhet och hat där krigsförbrytaren Cheneys dotter driver sin smutsiga kampanj under beteckningen "The Al Qaida Seven" mot de advokater som företräder de torterade fångarna från det illegala Guantanamo?

Får president Barack Obama tillfälle att fullfölja den politik som han har mandat för?
Gunnar Stensson

Replik till Lars-Anders Jönsson

Nej, det är inte som förr, ändå ekar det från det förflutna.

Då som nu finns de som vill diskutera framstegen och det positiva. Krigsherrar, kriminella rövarband och drogbaroner, korruption, tortyr och terror mot civila är bara trist att behöva tala om.

Till dem som vill ha hederligare rapportering hör Lars-Anders Jönsson. Han vill ha fokus på det positiva i Afghanistan och inte störas av det som tvärtom under USAs ockupation och svenskt militärt stöd till denna blivit värre eller bara fortfarande är riktigt illa. Tyvärr går ju utvecklingen så att säga åt fel håll.

Det är samma visa som när det sist begav sig. Också under sovjetisk ockupation fanns de som framhöll "de framsteg som gjorts i Afghanistan, för sådana finns." Huvudfrågan om ockupation någonsin är berättigad eller följdfrågor väpnad export av socialism/demokrati och kvinnans frigörelse undveks sorgfälligt.

Inte vet jag om Lars-Anders Jönsson då hörde till dem, men idag håller han upp en spegel mot dem som då försökte tysta oss som protesterade mot övergreppet på Afghanistans folk.

Hederlighet är förvisso önskvärd, inte bara i Flamman: Vad är "det eventuellt positiva" Lars-Anders Jönsson tyckt sig se i Afghanistan den här gången och – framför allt – hur ser hans balansräkning ut?

En redovisning kunde vara klagörande.
Anders Davidson

Boktips för den rödgröne

(som med fördel kan läsas före valet i höst)

Allt ska ju i högeralliansens tid konkurrensutsättas. Och vi har fått lära oss nya begrepp: Kundval, hälsoval, riskkapitalbolag som tar över vitala samhällssektorer, offentliga monopol som ersätts av privata oligopol, jakt på nya lönsamma marknader, bolagisering, utförsäljning av statliga företag, avreglering, skolpeng, utförsäljning av allmännyttan, medborgare blir kunder, friskolor, privata bemanningsföretag, fri etableringsrätt inom vården mm.

Om detta och hur privatiseringsvågen raserar den gemensamma välfärden handlar boken ”Sälj hela skiten!”. Josefin Brink, Jens Ergon, Peter Gustavsson och Kent Werne heter författarna, Ordfront är förlaget.

Förlamande välfärd

Jag kan inte låta bli att citera från sid 78 om vad Fredrik Reinfeldt skrev 1993 (förvisso något yngre och mindre taktisk då – men riksdagsledamot) i sin bok *Det sovande folket*. Sverige är ett land djupt nedtyngt av välfärdsberoende: ”svenskarna är mentalt handikappade och indoktrinerade att tro att politiker kan skapa och generera välfärd.” Skillnaden mot totalitär Sovjetkommunism var en fråga om nyanser. Välfärdsstatens effekter jämfördes med ”pest, smittkoppor eller Aids”, ett förlamande system som genererade zombieliknande varelser, förslappade trygghetsnarkomaner och bidragstagare som blivit ”döva kravmaskiner”

En annan bok (också Ordfront) som systematiskt går igenom Alliansens politik heter ”Bokslut Reinfeldt” av Christer Persson, Stefan Carlén och Daniel Suhonen. I boken visas steg för steg hur alliansen varit inriktad på att radera den svenska välfärdsmodellen och hur retoriken oftast varit den rakt motsatta till det systemskifte som genomförts. Regeringen politik har syftat till att försvaga fackföreningsrörelsen, urholka legitimationen i socialförsäkringarna, försvaga välfärdens långsiktiga skattefinansiering och privatisera välfärden.

Sämre och sämre

Exemplen är många. Kraftiga nedskärningar och försämringar i a-kassan, sjukförsäkringen och arbetsmiljöarbetet. Avskaffande av skatteavdrag för fackavgift, extra avgift för medlemskap i a-kassan plus differentiering av avgifterna, fler karensdagar, hårdare krav på arbetslösa som banar väg för låglönemarknad, avskaffad förmögenhets- och fastighetsskatt, mindre resurser till AMS, 42 000 platser bort från vuxenutbildningen, nedläggning av ALI (arbetslivsforskning), mindre resurser till arbetsmiljöverket, försämrade sjukersättning, hårdare tag för sjukskrivna, privata arbetslöshetsförsäkringar, privata sjukvårdsförsäkringar, valfrihetssystem (som innebär överkapacitet och fördyringar), marknadsstyrning av vård och utbildning som medfört ökade klyftor och segregation, privata entreprenörer plockar ”russinen ur kakan” och gör enorma vinster på skattepengar mm.

Effekterna är bl a fler arbetslösa och lägre sysselsättning. Skattesänkning med 96 miljarder har inneburit nedrustning av välfärdssektorn och omfördelning av samhällsresurser till de rikas förmån. Nästan hälften av skattesänkningarna går till den fjärdedel av befolkningen som tjänar mest och den fjärdedel som tjänar minst får 6 % av skattesänkningarna. Det är en politik som skapar otrygghet och ökar klyftorna.

Bengt Hall

Mobben i Bjästa

En 14-årig flicka våldtogs i skoltoaletten av en 15-årig pojke, som prästen efteråt hyllade i kyrkan på skolavslutningen. Han våldtog ännu en flicka samma kväll, överbevisades och dömdes för båda våldtäkterna. Trots det stöddes han av en Facebook-grupp med tusentals medlemmar. Flickan utsattes för en sexistisk förföljelse, i vilken flera råa landsbygdskvinnor i 50-årsåldern deltog. Eleverna i skolan demonstrerade för våldtäktsmannen, skolledningen och personalen på fritidsgården förhöll sig neutrala, prästen i kyrkan berömde honom. Den våldtagna 14-åriga flickan tvingades flytta från Bjästa för att undgå förföljelsen.

Det är i korthet den historia som upprör hela Sverige efter Uppdrag gransknings reportage i onsdags kväll.

Ur ett perspektiv framstår både offer och gärningsman som offer. De är båda barn. De utsätts för det omgivande samhällets förvridna reaktioner. Vad ska de tro?

Men det skedda måste diskuteras ur en rad andra perspektiv. Jag vill peka på ett av dem. Historien är ett typexempel på att en charmfull psykopat kan begå vilka handlingar som helst och trots detta dupera tusentals människor genom att vädja till en psykisk soppa av flathet, masspsykos och sadism. Det är en förmåga som många politiker önskar sig.

De sociala medierna gav händelseförloppet en spridning och hastighet som i brist på motstånd ledde till mänskliga och sociala katastrofer och mental förgiftning bland tusentals individer. Samtidigt fanns det somliga som inte såg vad som var på gång. Rektorn i Bjästaskolan kände inte alls till vad som försiggick i Facebook.

Det skedda är ingen engångshändelse. Liknande fördumning och förslumning förekommer i många andra sammanhang.

Vi måste dra de politiska konsekvenserna. Tekniken är inte ond i och för sig. Barack Obama använde den. Den amerikanska Teaparty-rörelsen använder den också. Att stoppa missbruket är ett ansvar för alla medborgare. Att hålla den politiska agitationen ren är en uppgift för de politiska partierna.

Gunnar Stensson

The Waste Land (Det öde landet)

Tillägnad St Lars-parken

April är grymmast av månader – driver
syrener fram ur de döda markerna, blandar
begär och minne, kittlar
uppdagna rötter med vårregn.
Vintern höll oss varma, svepte
Jorden i glömska och snö, gömde
en droppe liv i torra lökar

T.S. Eliot. Övers Gunnar Ekelöf

Demokratisk Vänsters kommunfullmäktigelista

1. Sven-Bertil Persson
 2. Cecilia Salemark
 3. Martin Stensson
 4. Ulf Nymark
 5. Magnus Wellbring
 6. Marianne Sonnby-Borgström
 7. Sven-Hugo Mattsso
 8. Jenny Krantz
 9. Ingrid Andersson
 10. Monica Bondeson
 11. Kajsa Theander
 12. Svante Nymark
 13. Elsa Grip
 14. Gunnar Stensson
 15. Lotte Möller
 16. Lars-Åke Henningsson
 17. Bo Svensson
-

Doc Lounge, Lund, 30/3

LAST TRAIN HOME

(Kina/Canada, 85 min, engelsk text)

REGISSÖR: Lixin Fan

DJ: [Pastor Wibergs](#) lärjungar lämnar för kvällen sitt radioprataande och bloggande för att hålla i en musikalisk andakt med oss. Det blir en blandad elektronisk kompott från världens alla hörn.

EXTRA: Livenstallation med regionens hetaste sömmerskor

TID: Dörrarna öppnar 19.00 Film ca 20.00

PLATS: Mejeriet, Stora Södergatan 64

ENTRÉE :60 kr

Påskan vankas och det är många som ska åka hem och bort för att fira den med sina nära och kära. Med vinterns tågkaos nära i minne visar vi denna film som en hyllning till alla tappra tågresenärer världen över.

Last Train Home är en episk berättelse om ett Kina i förändring. Ett land med gamla traditioner som går mot modernisering i snabbtakt och som håller på att bli en världens största ekonomier. Det är en emotionellt engagerande likväl som visuellt vacker debutfilm gjord av den Kinesiska/Canadensiska regissören Lixin Fan. Filmen målar upp ett mänskligt porträtt med en typisk kinesisk arbetarklassfamilj i huvudrollen, vars desperation och inre konflikter vi får dela i det moment dom kastar sig ut för att delta i detta världens största migrationståg.

Kulturtips

Blush - urpremiär

SU-EN Butoh Company *Urpremiär för feberhet dansföreställning i rodnande rött*. På Dansstationen, Palladium 25-27 mars. Fre 26 mar kl. 19:30 [Läs mer](#)

Chicks on Speed presenterar GIRL MONSTER: THE NAKED PERFORMERS
Legendariska Chicks On Speed presenterar en kväll med videokonst, föreläsning, performance och musik tillsammans med flera internationella gäster. Inkonst 26 mars kl 21 [Läs mer](#)

Lång Dags Färd mot Natt

På Bryggeriteatern 17 mars - 31 mars. Fre 26 mar kl. 19:00 [Läs mer](#)

Midnattsdopp På Ribersborgs Kallbadhus

Midnattsdopp under stjärnorna på Ribersborgs Kallbadhus 26 mars kl 20.00. [Läs mer](#)

VÄRLDENS SNABBASTE ALLSÅNG

En snabb, musikalisk & namnrik allsångsresa med Ola Selmén och Elton Bolton, Babel 26 mars kl. 19. [Läs mer](#)

Hamlet av Thomas

The Metropolitan Opera direktsänt via satellit på Spegeln i Malmö och Kino i Lund 27 mars kl 18 [Läs mer](#)

Nourouz

På Lunds Stadsteater 27 mars kl 19.00 [Läs mer](#)

Anki & Pytte med World Mix Orchestra,

Lunds Stadsteater Söndag 28 mars kl 14 [Läs mer](#)

Matteuspassionen av J. S. Bach

i S:ta Maria kyrka i Helsingborg söndag 28 mars kl 17, i Lunds Domkyrka onsdag 31 mars kl 18.30 och i S:t Andreas kyrka i Malmö Långfredag 2 april kl 18. [Läs mer](#)

OZ

En förtrollande föreställning! Om att vara sig själv och upptäcka egenskaper som du inte visste att du hade. En hjärna till exempel. Eller ett hjärta. Färgsprakande, visuell och musikalisk, på Moomsteatern 13 mars - 25 april Sön 28 mar kl. 14:00. [Läs mer](#)

Sarah Dawn Finer

28 mars kl 19.30 på Palladium. [Läs mer](#)

Baby Dee (Live)

På Babel 31 mars kl. 20:00. [Läs mer](#)

Mikael Wiehe - Solo Support: Edda Magnason - Solo

På Palladium onsdag 31 mars kl 19.30 [Läs mer](#)

Nattgäster

På Lunds Stadsteater 31 mars kl 19:00 [Läs mer](#)